

kan det paavises, at det forholder sig med en Række Stillinger.

Jeg talte om, at Meningen netop har været, at man ikke vilde have Stillingen opretholdt som fast og selvstændigt Led i Embedsorganisationen, eller i alt Fald ikke allerede nu have det indrettet paa den Maade, og deraf drog man saa en Konsekvens. Man drog den Konsekvens, at Stillingen, uagtet den af indre Hensyn kunde egne sig til at være et Embede, dog ikke skulde have Pensionsret. Dette har været undtagelsesfrit. Der har aldrig været Tale om, at disse honorarlønnede Hverv kunde medføre Pension. Men man drog ogsaa en Konklusion, som var meget fremtrædende med Hensyn til selve Lønningerne. Sammenligner man nemlig Lønningerne i flere af Stillingerne og ser paa, hvilken Løn, der vilde være givet, dersom det havde været selvstændige og faste Embeder, vil man se, at Lønningerne blev i Reglen nedsat med Halvdelen. Man satte Honorarerne ned med det bestemte Hensyn for Øje, at Stillingen ikke krævede en Mands hele eller væsentlige Arbejdskraft, men var noget, der krævede omtrent det halve; det gjaldt f. Eks. med Hensyn til Overinspektørstillingen. En anden stor Fordel, der var forbunden med Embederne netop i hele den embedsorganisatoriske Periode fra Slutningen af Halvtredserne til Halvfjerdserne, var den, at der gjorde sig en stærk Stigning gældende gennem Alderstillæg. Dette har der aldrig været Tale om for Honorarstillingernes Vedkommende. De nød ikke den Fordel. Man fastsatte Honorar for dem uden med Hensyn til Alderstillæg o. s. v. at stille dem lige med Embeder. Sædomskrivningstillægget, som spiller en saa stor Rolle paa den Tid, er der ikke Tale om. Det var en Fordel, som tilfaldt Embederne, men ikke de honorarlønnede Stillinger.

Til Gengæld paa en vis Maade undgaa de honorarlønnede Stillinger ogsaa nogle af de mindre gunstige Sider, som ramme Embederne, og det er netop dem, der er Tale om ved den almindelige Lønningslovs §§ 5 og 6. Den første mindre gunstige Side for Embedsmænd er den i § 5 indeholdte, at naar en Mand beklæder flere Embeder ved Siden af hinanden, faar han med Undtagelse af Lønningen for det højstlønnede Embede kun Halvdelen af den almindelige Løn for de andre Embeder. Den Bestemmelse har der aldrig været Tale om at anvende paa de honorarlønnede Stillinger, hverken ved disse, der her nærmest er Tale om, eller ved en Mangfoldig-

hed af andre honorarlønnede Stillinger. Naar man nu vil anføre, at det beror paa den særlige Omstændighed, at Paragraffen siger, at de flere Embeders Lønninger skulde være særligt normerede ved Lønningslove, medens dette ikke bør være Tilfældet med disse honorarlønnede Stillinger, tror jeg ikke, at det i Virkeligheden beror derpaa. Denne Tilføjelse er sat til som en Forklaring, som en selvfølgelig Begrænsning, der ex tuto er sat til. Jeg tror i Virkeligheden ikke, at der er andre Tilfælde, hvor honorarlønnede Stillinger ere normerede ved Lov, end den sidste vedtagne Lov om Livsforsikring, og er det Tilfældet, mener jeg rigtignok, at efter alle Fortolkningsregler maa det siges, at ogsaa dette Tilfælde maa gaa efter de almindelige Regler, og uagtet det er normeret ved Lønningsloven, kan det dog ikke drages ind under den ugunstige Bestemmelse, som § 5 indeholder.

En anden ugunstig Begrænsning, som heller aldrig har været anvendt paa honorarlønnede Stillinger, er den om Pensionsnedsættelse, naar en pensioneret Embedsmand kommer til at beklæde et Embede. Denne Bestemmelse har der aldrig været Tale om at anvende paa honorarlønnede Stillinger; det har man blandt andet et stort Eksempel paa i Teaterchef Fallesen, der ikke fik sit Honorar som Teaterchef fradraget sin Pension fra sin tidligere Stilling.

Men nu § 6! Ja, den har der heller ikke nogen Sinde været Tale om at anvende paa honorarlønnede Stillinger. Den indeholder 3 Bestemmelser. Jeg vil særlig gøre den ærede Ordfører, som med stor Omhyggelighed, det indrømmer jeg, har gransket den, opmærksom paa, at den første Bestemmelse i § 6 indeholder forudsætningsvis akkurat det samme som § 5. Der staar, at enhver Embedsmand er forpligtet til midlertidig at overtage den Tjeneste, som er forbunden med en Stilling, som er over hans egen, uden at have Krav paa den for en saadan Stilling normerede højere Løn. Der kommer altsaa netop det samme frem som i § 5, det er kun en Omskrivning. Hvad det andet Stykke angaar, erkender jeg naturligvis med den ærede Ordfører, at isoleret set kunde denne Bestemmelse tænkes at finde Anvendelse i denne Forbindelse. Der er intet hverken udtrykkeligt eller forudsætningsvis udtalt om, at den ikke kommer til Anvendelse paa honorarlønnede Stillinger, og Beviset maa altsaa ligge deri, at honorarlønnede Stillinger ikke ere Embeder i den Forstand,